

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apere Marția. Joia și Sâmbăta

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidiecezane Sibiu strada Măcelarilor 45
Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45.
Epistolele nefrancate se refuză — Articuli nepublicați nu se înapoiază

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr., rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr.
pentru fie-care publicare.

Crisă.

În timpul din urmă, dela anul 1889, dar mai cu samă de când cabinetul Tisza a părăsit fotoliile ministeriale, crisele de cabinet ungare s'au repetat des. Căderea ministeriului Szapáry, reconstruarea și în urmă căderea lui Wekerle au urmat în scurte intervale una după alta. După Wekerle ajungând Bánffy primministru, nimenea nu-și făcea iluziuni, că el va rămânea mult timp la cârma țării.

Și etă, că această presupunere este aproape de-a se realiza, dacă cumva lucrurile nu vor lua o întorsătură neașteptată. Cabinetul Bánffy e în punctul de-a demisiona. Acesta în sine nu ar fi lucru mare și nici n'ar produce surprindere deosebită, deoarece toate cercurile politice, chiar și politicienii cei mai optimiști, precum am amintit mai sus, au prețis viața scurtă cabinetului actual și astfel omienii sunt dedați cu ideea căderii lui Bánffy. Dacă cu toate aceste criza iminentă produce senzațiune mare și preocupă în mod febril nu numai cercurile politice și diaristica magiară, ci și cercurile politice din Austria și diplomația din străinătate, cauza este de-o parte împrejurările și motivul curios, ce au produs-o, ér de altă parte faptul, că cu criza iminentă a cabinetului magiar stă în legătură strinsă și demisionarea ministrului nostru comun de externe Kálnoky, care după-cum scrie și foia sa semioficiosa „Fremdenblatt”, și-a dat demisia din postul seu, în 2 l. c.

Crisa ce amenință, stă în legătură cu călătoria nunciului apostolic din Viena, Agliardi, ce a făcut-o în luna trecută prin Ungaria și ea a fost produsă de însuși ministrul Bánffy și respective de guvern.

Precum știut este, — a spus-o și Bánffy în dietă, — nunciul Agliardi a venit în Ungaria cu scirea și învoirea ministrilor Kálnoky și Bánffy, având de scop a produce o armonie între prelații catolici magiari și a domoli rivalisarea politică dintre ei. Agliardi a

făcut o vizită primatului în Strigoni și lui Schlauch în Oradea-Mare, fiind primit în ambele locuri cu mare pompă și a petrecut câteva zile și în capitală. El a convenit și primit în audiență pe mai mulți bărbați și deputațiuni catolice, și în răspunsurile, ce a dat la bineventările acestora, a accentuat buna înțelegere și pacea religioasă, ba s'a silit a măguli încâtva și șovinismul magiar atingând în vorbirile sale trecutul „glorios” al națiunii magiare și spuind că papa va căuta un mod ore care de-a lua parte la esposiția milenară a statului magiar etc.

Atăta s'a știut în public și nici opiniunea publică, nici foile magiare n'au aflat vre-o acțiune deosebită în petrecerea lui Agliardi în Ungaria.

În ședința dietei din 1 Mai însă un deputat guvernamental, Terényi, a adresat o interpelație guvernului cu privire la călătoria lui Agliardi, susținând că partea mare a opiniunii publice magiare vede în visita lui Agliardi mai mult decât curtoasie și mai mult decât nișuința îndreptată spre desvoltarea și întărirea vieții religioase catolice, vede un amestec în politica internă a Ungariei și intenția unei influințe streine și în fine întrăbă guvernul, că este aplicat a face pașii necesari, ca neliniștea să încete și dacă sunt la mijloc neînțelegeri, acele să se delature?

La această interpelare, ministrul Bánffy a dat răspunsul numai decât, în care dăce, că guvernul s'a ocupat cu cestiunea această și înainte de a se face interpelația și că el, Bánffy, încă este de părerea lui Terényi, dăcând că „tactul, timpul, pășirea lui Agliardi și alusiunile cari l'au însoțit pretutindenea, unde s'a ivit, asupra mea, au făcut impresiunea, că dînsul a trecut peste acelea granițe, cari i-se cuvin ca reprezentantului unei puteri streine în ceea ce privește cestiunile noastre interne”.

„Acesta este părerea mea; acestea sunt vederile guvernului, și guvernul le constată în conțelegere cu mi-

nistrul comun de externe, care în privința acesta a primit de al său punctul de vedere al guvernului. Ér guvernul prin mijlocirea ministrului comun de externe a și dat espreșiune părerei sale la sântul scaun pe cale diplomatică, dorind prin acesta să cêră deslușiri și să constate, că acest fapt al nunciului Agliardi are aparența amestecului în afacerile noastre interne.

Până aci lucrul a mers strună. Majoritatea dietei a luat la cunoscință, între șgomotose aprobări acest răspuns, căci vede Dómne, prin această Bánffy a apêrat „suveranitatea națiunii”.

A urmat însă în curând un comunicat din Viena, care a fost un aspru duș rece pe capetele patriotice. Ministrul de externe Kálnoky în foia sa oficiosa „Pol. Corr.” a desavuat răspunsul lui Bánffy, făcând cunoscut, că enunțațiunile lui Bánffy în mai multe puncte nu sunt corecte și nu sunt congruente cu vederile ministerului de externe și astfel nu se scie, cum a fost îndreptățit baronul Bánffy să declare apriat: „că ministerul de externe stă pe acelaș punct de vedere în cestiunea acesta, pe care stă guvernul magiar”.

Din acest deiment, asemenea căruia din partea ministeriului de externe nu s'a dat nici unui guvern magiar, a urmat încurcările, demisionarea lui Kálnoky, cu un cuvânt criza, care până acum nu se scie cum se va termina.

Tôte foile discută aceste întemplări și fac feliurite combinații.

Întrebarea cea mai însemnată, ce și o pun ele, este, că ore ce a îndemnat pe Bánffy să facă aceste categorice și aspre enunțațiuni, care pe terenul diplomatic însemnéază casus belli și față de Vatican însemnéază declararea războiului religios? Sunt ele făcute la comanda cuiva sau numai la inițiativa lui Bánffy, tradând astfel puțină capabilitate de politic și diplomat a prim-ministrului.

Credem, că în curând se va face lumină în privința această.

Dela sinodul eparchial al diecezei Caransebeș.

Ca completare a raportului nostru despre decursul sinodului din Caransebeș mai amintim următoarele:

Cu privire la proiectul de regulament pentru administrarea afacerilor epitropesci în metropolie, sinodul, în șed. IV-a, a luat următorul conclud:

Deoarece conform constituțiunii noastre bisericesci fie-care eparchie își pôte regula independent de celelalte eparchii afacerile sale epitropesci; prin regulamentul proiectat însă s'ar introduce în administrațiune o centralizare, a cărei necesitate nu se impune, a cărei practicabilitate — în vederea organizațiunii de acuma consistoriului metropolitan — este problematic, și a cărei îndreptățire nu se recunșce:

drept aceea neputând adera la principiul adoptat și la intențiunea urmărită în proiectul de sub întrebare, și nesimțind necesitatea unei reforme în administrarea averilor bisericesci, carea în diecesa noastră este regulată prin normative speciale:

Sinodul eparchial nu pôte intra în pertractarea specială a materialului.

Referitor la înființarea librăriei filiale în Logoj, la propunerea comisiunii financiare sinodul aprobă înființarea filialei și încuviințéază împrumutul de 3000 fl. v. a. spre acest scop.

În ședința a V-a, între altele sinodul cu privire la proiectul de regulament pentru organizarea învățământului în metropolie, decide:

Considerând că dispozițiunile generale referitoare la administrațiunea școlilor poporale din metropolie, jigneac în mai multe privințe instituțiunile folosite practisate până acuma în diecesa noastră;

considerând că partea didactică a regulamentului, care tractéază despre obiectele de învățământ, ar trebui să se separeze și să se tracteze într'un plan deosebit de învățământ și într'un mod mai corespunșător decât în cel de acum:

Sinodul eparchial este de părere, ca Venerabilul consistoriu metropolitan se dispună compunerea unui nou proiect în care să se cuprindă dispoziții cu privire la scô-

FOIȚA.

Documente pentru limbă și istorie.

(Urmare din nr. 23.)

IV.

Despre răpirea supușilor țerei cu sila.

§. 46.

Mai nu e cu puțință, ca ore cineva în lăuntru în țară, cu sila să se pôtă lua, și să se pôtă duce din țară afară, decumva numai varmegiile și tisturile în lăuntru în țară. Érá cătănimea, și poliția pâla margini n'ar avea nici o grijă. Érá decumva cineva șar pune capul pe aceea, ca prin țările noastre să răpescă al duce cu sine sila pre vr'un om, cu unul ca acela, aflëndul în faptă așa trebuie a lucra după rënduiala legii cătănesci, care în loc să face (Stand recht) precum cu verbuneașii cei streini; Érá înălțata curte despre aceea să se înștiințeze. Mai obicinuite pilde sunt acele, că călătorind supuși fii țării în țară streină, să prind cu sila, și mai ales să slujesc spre slujbă cătănescă. Aceste întemplări ca mai înainte să se pôtă ocoli, de lipsă este, ca acelor

ómeni, care spre slujba cătănășescă își destoinici, fără de grea, și cuviósă pricină să nu li se dea slobozenie a trece din hotarele țării afară érá la marginile acelea, unde pôte fii temere, ba nu cumva să se prinză la cătane, nime nici cu pașuș să nu trecă.

§. 47.

Érá ca țara peste tot să se pôtă încredința, sau învinge despre folosul acestor ale noastre rëndueli, și în cât va fi cu puțință lipsele și zmintelele acele de prin locuri, care stau în calea vârtutei acelor, să le pôtă afla, de lipsă este, ca despre prileg, sau cei ce acar în ce chip au fugit, sau sau înștrăinat din țară, în tot anul din tot orașul la varmegie și de ci la guvernație, érá dela guvernație să se trimită în sus tabele care așa să vor întocmi, precum din aceste formulare care, la sfârșitul acestei rëndueli ai noastre despre acestea s'au adăugat.

Modrul, cum trebuie acele tabele înainte, prin pildele care sunt în formular lumînat se arată, numai cât aceste următoare puțințele însemnări tot mai mult le desvólbe.

La numărul I. în tabelele, care le vor da solgobiraele, toți cei ce au trecut de șapte ani în sus de vêrstă în față să se însemneze, și lângă fiesce

care, unde să sci pricina cea adevărată, aceea, érá unde numai din ceva fundament să prepunc pricina, scu ocă, pricina aceea ce sau prepus să se însemneze. Când nice o că nu stă de față, numai atăta să se însemneze: că ocă nu se scie.

La numărul II. Varmegiile, tabelele solgobiraelor le pun lângă alelor fac suma depeste tot locul, și între pricini sau acea pun, ce din înșemnăturile solgobirăilor ca în urmare de obște să pôte culege, sau ce or trebui și din așa sciință să înplinescă.

La numărul III. Intracelaș chip în tabelele guvernațiilor țerilor, lângă care trebuie pusă tabelele varmegiilor, sumele varmegiilor trebuie înșemnate, pricinile cu lipsele acelea, care în ținutul unii, sau altei deregătorii mai multe fugiri sau pribegiri pricinuesc, să se arete înainte cărții împêrătesci. Datam în cetatea noastră o Băciului Aprilie două zile, Anul 1787. Dela împărēția noastră cea Rēmănescă al douăzeci și doi, érá dela a țerilor celor de moșie al șeptele an.

Iosif II. c. m. s. grof Karol Palfi c. m. s.
Alecsandru Pastori c. m. s.

lele noastre confesionale populare din metropolie și ca în privința obiectelor de învățământ să se compună un plan de învățământ prin bărbai de specialitate.

În scopul acesta sinodul subșterne ca materiel, spre folosire, părerea corpului profesoral dela institutul pedagogic diecesan.

Totdeauna sinodul își exprimă dorința: a se regula deasemenea prin bărbai de specialitate afacerile învățământului nostru din metropolie și în celelalte părți ale sale.

După acesta se rezolvă petițiunile întrate, se votează diurnele și viaticul deputaților, în sumă de 888 fl. 31 cr. și în urmă constatând Prea Sfinția Sa episcopul diecesan, că obiectele sunt esauitate, prin o cuvântare, în care accentuează dragostea frățescă, ce a domnit între noi și trebuie să domnescă pentru ca lucrările noastre să aibă rezultatul dorit și ca să se promoveze interesele noastre bisericesci, declară sesiunea II. din periodul al IX a sinodului eparchial de încheiată și totodată mulțămesc deputaților pentru lucrarea solidară, zelul și bunăvoința ce au arătat în pertractările lor, și le poftesc sănătate pentru de a pute încă mulți ani lucra în interesul bisericii.

Deputatul Stefan Antonescu în cuvinte alese mulțămesc Preasfinției Sale în numele sinodului pentru prea înțeleptă, buna și frumoa conducere a sinodului, dorindu-i sănătate deplină.

Cu acesta ședințele sinodului s'au încheiat.

Revista politică.

Deputatul Șerban a făcut în ședința dietei din 1 Maiu o interpelațiune privitoare la linia ferată Făgăraș—Avrig, de următorul cuprins:

Declar înainte, că cu ocaziunea interpelațiunii mele, ce voi s'o fac ministrilor de comerț, de interne și de justiție, nu voesc să provoc discuțiune în chestiune de naționalitate, ci doresc numai să indigitez asupra acelei situațiuni create prin guvernele liberale, că în Ungaria, dacă omul se rac înstrăinează pe nedrept un articol în preț de 20 cr., acesta numai decât e înfundat cu anii în temnițe, până când din contră indiviți înzestrați de-a dreptul din partea guvernelor liberale cu patentă, pot nesupărați și după plac să dispună de averea omului sărac. — Interpelațiunea mea către d-nii miniștri de comerț, de interne și de justiție este următoarea:

1. Au d-nii miniștri cunoscință despre aceea, că lucrările pe linia ferată vicinală Făgăraș—Avrig s'au început în toamna anului 1891? — 2. Au d-nii miniștri cunoscință despre aceea, că art. de lege XXI din 1881 în ce chip dispune introducerea esproprierii, — și dacă da, atunci au ei cunoscință despre

aceea, că toate întreprinderile acestei esproprieri sunt o declarată lovitură în față a legii de esproprierie? — 3. Au d-nii miniștri cunoscință, că mai ales §-ul 8 al acestei legi, pe baza căruia trebuia să se restituie numai decât pagubele cauzate prin lucrările prealabile, n'a fost respectat? — 4. Au cunoscință d-nii miniștri, că în cea mai mare parte linia Făgăraș—Avrig nu este espropriată, și satorirea sumei de esproprierie, deși s'evșită numai în parte neînsemnată, s'a făcut cu totul în contră și cu o vădită eludare a legii? Au ei cunoscință despre aceea, că această sumă în cea mai mare parte este încă și adi nesolvită, cu toate că linia de 3 ani este pusă deja în circulațiune? — 5. Are cunoscință mai ales dl ministru de interne, că atunci, când singuraticii proprietari în urma sfințeniei aveau proprii și-au pretins prețul ce le compete, — ei au fost pedepsiți și alungați cu gendarmi și sub paza acestora se continuau lucrările? — 6. Are dl ministru cunoscință despre aceea, că atunci, când acești proprietari au recercat judecătoria competentă pentru suma de esproprierie ei nu numai că și-au pierdut procesul, ci au fost încă și judecați la suportarea enormelor spese procesuale? — 7. Din toate aceste cauze eu rog pe d-nii miniștri să-mi răspundă, au ore de gând să saneze această nedreptate fără păreche și strigătoare la ceru, și această în modul cel mai urgent, pentru-ca astfel respectivii proprietari să-și primescă nu numai despăgubire pentru pagubele cauzate cu ocaziunea lucrărilor prealabile, prețul drept și echitabil al pământurilor lor, interesele de 6% începând dela anul 1891, ci și darea de stat, solvită de dinșii de atunci până azi?

* * *

Declarațiunea, prin care opoziția din senatul și camera României și-a anunțat retragerea este următoarea:

Domnule President! Existența și dezvoltarea statelor este basată pe respectul datorit legilor. Unde legile sunt înlăturate, acolo domnesc anarhia.

Regatul român a eșit din luptă, în care respectul legilor a învins domnia arbitrarului, cauza tuturor relelor și umilințelor din trecut.

Dela un timp încoco însă asistăm la tristul spectacol al efortărilor, ce se fac de a se întronisa érași domnia arbitrarului.

Minoritatea parlamentară a combătut din toate puterile aceste tendințe și a luptat să convingă pe guvern și pe majoritatea parlamentară, să nu pășască pe calea periculoasă a

anarchiei, practică de corpurile legiuitoare și de guvern prin violarea primei legi a constituțiunii, care a dat statului român stabilitatea și i-a garantat în timp de 29 de ani dezvoltarea, progresul și ordinea.

Mai cu samă proiectul de lege al minelor, care calcă principii fundamentale și dispozițiuni precise ale constituțiunii, a fost o desfidere aruncată de vechiul sistem al bunului plac în mijlocul noiei organizații al statului român modern; și votarea acestei legi de ambele corpurile legiuitoare, face imposibilă o mai departe conlucrare a minorității parlamentare în actualele corpurile legiuitoare, căci unde vocea legii numai poate pătrunde, orice acțiune binefăcătoare încetază.

Subscriși deci, protestând în față țării contra sistemului de a călca constituția prin legi ordinare, își depun demisiunile lor.

Senatori: Principele Dimitrie Ghica G. Vernescu, Dimitrie A. Sturdza, Eugenie Stătescu, P. S. Aurelian, G. Măzescu, Ștefan Șendrea, N. R. Locuștean, N. R. Lupașcu, Alecsandru Vilner, Gregoriadi M. Bonachi, George Șefendache, T. Dornescu, Tache Anastasiu, Săndulescu, Nănovean.

Deputați: M. Gelmegean, Ath. Stolojan, C. I. Stoicescu, M. Demetrian, D. Moruzzi, B. St. Delavrancea, N. Crătescu, N. Săvean, N. Albu, N. Gane, Caton Lecca, Ioan G. Lecca, C. Poroieneanu, Gh. Ghițescu, D. Protopopescu, C. T. Grigorescu, R. Stanian, N. Iorgulescu, V. Ștefănescu, N. Micescu, R. Rale, I. Poienar Bordea, N. T. Pop, Gogu Ștefănescu, Delimarcu, E. Porumbaru, C. Aslan.

* * *

Din incidentul morții metropolitului gr.-or. din Bucovina, Morariu-Andrieș, diarul „Slovo“ din Varghvia pledază pentru împărțirea arhidiecesei din Bucovina. Numitul diar își motivează acest postulat cu împărțirea, că mitropolitul, ca atare, are a face cu credincioși români și rușeni. Între aceste două națiuni însă există astfel de divergențe, încât pentru metropolitul va fi absolut imposibil, de a-și împlini datoria de arhipăstor spre mulțămirea ambelor națiuni. Astfel d. e. decedatul Morariu Andrieș înainte de toate a simțit românesc și toate puterile și le a consacrat pentru binele acestui popor, din care s'a născut. În față acestor raporturi ar fi recomandabil, să se împartă arhidieceșă, ca nici un element național să nu se simtă preterat și neîndreptățit, dize numita foice.

* * *

Făcându-se de curând alegeri generale pentru camera Greciei, resul-

tatele finale ale lor sunt cele următoare: sunt definitiv aleși 147 Delyannisti, 14 Tricupisti, 20 raliști și 26 independenți.

Lupta politică, începută în Ianuarie între cei doi foști miniștri-preșidenți, cari își dispută puterea, Theodor Delyannis și Tricupis, s'a stinsit deci prin învingerea completă a celui dintâiu.

Camera grecă fiind compusă din 207 membri. Delyanisti, formă o majoritate puternică. Dar nu actualul ministru președinte Nicola Delyannis este învingătorul, ci bătrânul său unchiu Theodoros Delyannis, același Delyanis pe care regele George l'a silit prin Iunie 1892 să părăsească puterea pentru că nu voia să creeze venituri nouă pentru plata datoriilor. Nici succesorul său Tricupis nu a găsit bani pentru scopul acesta și se retrase prin Maiu 1893, dar în Noiembrie același an, reluă érași frânele guvernului, pentru ca să se retragă de nou din postul său, care se clătina, în ziua de 22 Ianuarie a. c.

Dl Nicola Delyannis formă atunci cabinetul cel nou și toți miniștrii săi trebuia să declare, că nu vor candida la alegerile viitoare pentru ca țara să aibă garanția unor alegeri mai libere. Regele va chema deci acum pe bătrânul Theodoros Delyannis, pentru a-i încredința de nou frânele guvernului.

Judecând noua situația politică din Grecia mai cu deosebire din punctul de vedere al datoriilor statului, „Frankfurter Zeitung“ află că, în ajunul alegerilor, dl Theodoros Delyannis a declarat într-o întrunire electorală, că o înțelegere cu creditorii Greciei este inevitabilă, căci în această zace unica siguranță a țării și fără această restabilirea situației financiare este imposibilă. „Fără un aranjament sincer și leal“, a dize tectual dl Delyannis „situația noastră bănească nu se poate îndrepta și deprecierea monedei noastre va împiedeca ori ce îmbunătățire a bugetului și va micșora și mai mult salariile muncitorilor noștri, deja scăzute cu 50 la sută.

Noutăți.

Ținerea congresului național-bisericesc. Precum suntem informați, Maj. Sa a încredințat ținerea congresului nostru național-bisericesc pe ziua de 7/19 Maiu a. c.

* * *

Parastas. Duminecă, în 5 l. c. s'a serbat în biserica gr. cat. de aici parastas, întru memoria marelui fiu al poporului nostru de vecinică pomenire, George Bariț.

* * *

Primirea noului metropolit. Despre sosirea Escelenției Sale arhiepiscopului și metropolitului Dr. Victor Mihal, care va fi în 18 l. c. și despre primirea ce îi se pregătește, un corospondent din Blaș al „Revistei Orăștiei“ scrie următoarele:

La intrarea Escelenției Sale în arhidieceșă începând dela Vințul de jos unde va fi întâmpinat de protopopul Albei-Iulia, Simeon Micu toate comunele, cari sunt mai aproape situate de calea ferată, sunt recercate a eși cu preoții lor în frunte, pentru întâmpinarea Escelenției Sale. Dela gara Teiuș până la Blaș va fi acompaniat de mulțimea, care va eși spre întâmpinare încă la Teiuș.

Sosit la gară va fi salutat de tinerimea școlară, elevale internatului, de poporul doritor de a și vedea odată sosit pe mult iubitul său păstoriu suflătesc, ca să între în capitala Sa, unde la mai multe porți triumfale — aședate la intrarea în oraș, în piață și înaintea reședinței — o să fie binevențat de către fruntașii anume designați.

Mult va contribui la ridicarea festivității decorarea caselor, deorece locuitorii acestui oraș emulează, care de care spre a-și decora mai frumos casa, voină a da și prin această espresione simțimentelor de iubire față de mult iubitul arhieru.

În sera sosirii va fi iluminată, și în ziua următoare după serviciul divin instalarea.

În sera zilei de instalare i-se va face un conduct cu torțe.

Centenarul lui Tasso.

La 25 Aprilie a. c. s'au împlinit 300 ani dela mărtea genialului poet, autorul poemei „Gerusalem liberată“, Torquato Tasso. În această zi s'a sărbătorit atât în Italia, cât și în multe alte părți al treilea centenar al morții sale. Despre serbarea din Paris „Timpu“ scrie următoarele:

Al treilea centenar al morții lui Torquato Tasso, celebrat acum câte-va zile, cu mare pompă în Italia, a dat ocaziune, la Paris, unei interesante manifestățiuni provocată de către „Uniunea latină“.

O sută cincideci de persoane se întruniseră la Sorbona în sala cea mică, unde se susțin tessele, spre a serba și glorifica memoria lui Tasso. Alături de d-nul Dejob, președintele societății studiilor italiene, se aședaseră d-nii: contele Tornielli, ambasador al Italiei; de Hérédia, fost ministru; Pol Neveux, reprezentând pe ministrul instrucțiunii publice, marchizul de Castrone, vicepreședinte al ligei franco-italiene; Raqueni, secretar general al Uniunii latine, Alex. Bouterne, Rodocanachi, baron de Santa-Anna-Néry, Xavier de Carvalho. etc.

Dl François Copée, căruia i se oferise președinția de onoare a Academiei franceze, n'a putut asista la ceremonie.

Abserța lui a fost foarte mult regretată, a fost acoperită cu aplause elocinta scrisore ce trimisese organizatorilor.

„Ca și voi, a scris postul, n'am putut nici odată să ved de departe fără strângere de inimă această mare umbră, una din cele mai dureroșe figuri de poet ce au eșistat vreodată.

Fără îndoială Tasso este marele liric italian alături de Ariosto, și Dante, dar a fost asemenea o victimă a spiritului, un martir al gândirii, al efortărei, cătră frumusețea pură. Omenii adesea l'au persecutat, adesea l'au ajutat din cauza operei sale, în opera sa; dar spiritul i-a fost implacabil, gândirea și-a răsunat într'un mod crud de supunerile ce-i impuse. Ea l'a torturat cu o lungă agonie până la mărte, pentru-că o învinsese.

Pote că aci ar fi o aplicațiune a legilor misterioșe care regulăz lucrurile vieții noastre; nu ne putem gândi fără să ne cutremurăm și voi păstra până la sfârșit profunda emoțiune ce am simțit, când mi s'a arătat la Roma în mănăstirea de San-Onofrio, celula în care după atâtea alte închisori, s'a sbătut sufletul lui Tasso în ororile geniului său.

Noi, eștia Francesii, nu uităm nici n'o bilele dureri, nici marile talente; această vădă o nouă dovadă. Și în special noi poeții

francesi, exprimând pentru Tasso cele mai sincere regrete, ne aducem aminte că autorul „Ierusalimului liberat“ a fost amicul lui Ronsard.

Apoi, dl Dejob a schițat în termeni înalți viața sbuciumată a lui Torquato Tasso insistând asupra admirațiunii ce Franța a avut în totdeauna pentru geniul autorului Ierusalimului liberat.

După aceea d-nii Rodocanachi în numele societății studiilor istorice; de Santa-Anna-Nerry, Macsime Fromont, Hippolyte Buffenoir. Xavier de Carvalho cântară, în proză sau în versuri laudele marelui poet italian. Dl Depos a dat cetire unui frumos sunet de Verlaine, reținut dela serbare din cauză de bolă.

În numele ligei franco-italiene, dl marchiz de Castrone adresăz mulțămirile sale ministrului instrucțiunii publice, care a dispus ca să fie reprezentat, și d nului conte Tornielli, ambasadorul Italiei.

Înainte de a se despărți, asistenții a adresat o telegramă de simpatie prințului Ruspoli, primarul Romei, ca răspuns la depega sa, sosită în cursul ceremoniei și prin care mulțamea membrilor Uniunii latine pentru inițiativa ce luaseră dea sărbătorii centenarul lui Tasso-

Punctul cel mai frumos al acestor fesi-
ți va fi negreșit și „Concertul“ ce l va
rea renumitul nostru profesor de muzică
Mureșianu ajutat fiind și de fratele
Traian Mureșianu plăcutul baritonist,
scut prea bine la noi.

* * *

Scrierea unui renegat. Nenorocitul
sârb, Alexics György, care se pretinde a fi
român, prof. la școală comercială, din Pesta a pus
la cale o nouă infamie. A scos de sub ti-
pariu o cârticică, prin care încercă să ră-
spândească în popor teoriile lui Rössler, des-
pre originea noastră. Ea poartă titlul: „Răsu-
netul timpurilor, cercetări asupra obârșiei
limbei române“, de Popa Coressi.

„Popa Coressi“ este însuși nenorocitul
renegat.

Tendențele acestei cărți ies la ivelă din
următoarele rânduri, cu cari se începe capito-
lul ei final:

„Am urmărit istoria poporului român
din vremurile cele mai bătrâne până la vé-
oul XVI. Am dovedit (!) că obârșia noastră
trebuie căutată în Balcan, de unde apoi me-
reu ne-am strecurat dincă de Dunăre, unde
adăpostindu-ne în decursul timpurilor am în-
temeiat două principate: Muntenia și Moldova
care lung timp fură țări supuse stăpânirii
ungurești“.

* * *

Din București. Cetim în „Timpul“:
Luni, 17 Aprilie, la orele 10¹/₄ seara, MM.
LL. regale și regina, însoțiți de AA. LL.
RR. principele moștenitor și principesa Maria,
urmași de domnele de onoare și de adjutanți,
au mers la teatrul național pentru a asista
la balul dat de către cercul ofițerilor de re-
servă, pentru sporirea fondului de binefacere
în folosul răniților în război. La sosire,
Majestățile Lor au fost întâmpinate de comi-
tetul cercului, având în frunte pe dl general
Călinescu, care a oferit buchete de flori M.
S. reginei și a A. S. R. principesei Maria.
La intrarea Suveranilor în sala cea mare,
muzica întonă imnul național, și un numeros
public, compus din domni și din domne din
societatea alăsată a capitalei, a salutat cu res-
pect și iubire pe Majestățile Lor. Îndată după
acesta începu un asalt cu floarea, executat
de două părechi. În urma asaltului, Majestă-
țile Lor și Altețele Lor regale binevoiră a
convorbi cu mai multe din persoanele pre-
sente, și cumpărară multe bilete de loterie.
La orele 12¹/₂, regele, regina și Altețele
Lor regale se urcară în loje, de unde pri-
viră câțva timp sala, apoi se întorseră la
palat.

* * *

Podul peste Dunăre în România,
care va lega România proprie cu Dobrogea
se va inaugura la 6 Iulie. Acest pod e con-
struit după proiectul inginerului român dl A.
Saligny, care e și director al lucrărilor de
construcție. Podul va purta numele de
„Podul regele Carol I“. Țe ca inscripție:
„Făcutu-s-a sub domnia regelui Carol I,
1890—1895“. Inscripțiunea e comandată a
se face pe o placă de marmură și cu litere
de bronz.

* * *

Poporațiunea României. În luna lui
Decembrie 1894 s'a făcut în România nume-
rătorea poporațiunii din țară. „Monitorul
Oficial“ publică rezultatul acestei lucrări.
Din tabela poporațiunii întregii țări reiese,
că totă România are o poporațiune de 5.406.249
suflete din care 2.639.043 bărbați și 2.667.206
femei. După religie, ortodocși 2.513.500
bărbați și 2.435.918 femei; catolici, protes-
tanți etc. 75.558 bărbați și 78.535 femei;
mohamedani 22.941 bărbați și 20.169 femei
mosaici 118.685 bărbați și 124.540 femei;
alte religii 8.359 bărbați și 8.044 femei.
Știu a serie și ceti 511.328 bărb și 174.558
femei; nu știu a serie și a ceti 2.227.715
bărbați și 2.491.648 femei. Țe și poporațiu-
nea unor orașe de frunte: București 232.109
Iași 66.224; Galați 57.459; Brăila 51.116;
Craiova 38.690; Ploiești 37.391; Botosani
31.750; Bărlad 22.110; Focșani 19.904; Bu-
zeu 19.423; Tulcea 19.062; Turnu-Severin
16.370.

* * *

O scenă îngrozitoare s'a săvârșit di-
lele trecute în orașul Panagjuriste de lângă
Filipopol în Bulgaria, în următoarele împre-
jurări: Un măcelar din acea localitate avea
trei băieți: unul de 11 ani, al doilea de 7
ani, Țe al treilea de câte-va luni. Într-o zi

cei doi băieți mai mari se jucau prin cur-
tea casei părintești, Țe mama lor scălda pe
cel mai mic într-o baie. Copilul cel mai mare
jucându-se, propune celui mai mic să se jöce
și de-a „înjunghierea“, precum înjunghie ta-
tăl micii. Micul primește propunerea și se
și pune jos imitând mielul; pe când fra-
tele său ia un cuțit ascuțit și apucând pe
cel mic de păr îi îndoi gâtul și l taie ca
pe un miel. La țipetele de desperare ale
victimii alergă mama lor, care se cutre-
mură de scena îngrozitoare. În desperarea
ei, se aruncă asupra micului criminal, dar
el fugind cade jos, și cuțitul pe care l ține-
a în mână, i-se tufișe în piept lăsându-l
pe loc mort. Nenorocita mamă la vederea
acestora cade leșinată. Când vecinii o deș-
teptară, își aduse aminte că lăsase pruncul
în baie și se duse să l scöte. Dar bietul co-
pil era fără simțire. Se înecase.

* * *

Iubileul măsurii metriche. În 7 Aprilie
a. c. au trecut o sută de ani, de când con-
ventul francez a decretat sistemul metric
pentru măsuri, greutate și bani. Măsura me-
trică s'a introdus în Franța prin legea dela
18 Germinal al anului III republican (7
Aprilie 1795). De atunci încöce măsura me-
trică s'a introdus în cele mai multe state
ale lumii civilizate. În Austria s'a introdus
măsura și greutatea metrică numai prin le-
gea de 23 Iulie 1871 și dela 1 Ianuarie
1876 încöce are valöre exclusivă în circula-
ția publică. Dintre statele europene numai
Anglia, Rusia și Danemarca au rămas pe
lângă sistemul cel vechiu de măsuri. Chiar
și toate republicele din Sudul și Centrul Ame-
ricii, Egiptul, statul Congo, St. Domingo
și Mauricius au adoptat măsura metrică.

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român“.

Galați, la 12/24 Aprilie 1895.

Onorată redacțiune!

Invățătorii români gr. or. din
protopresbiteratul Bistriței au obținut
concesiunea mai înaltă, de a se grupa
sau de a forma o corporațiune sau
reuniune învățătorescă separată, cu
acelaș drept de viață individuală ca
și celelalte reuniuni învățătoresci din
archidieceză, desfăcându-se astfel de
corporatiunea numită „Reuniunea în-
vățătorilor români gr. or. din distric-
tul de învățământ al VIII-lea al Re-
ghinului“ din care făceau parte până
acuma.

Motivul principal al acestei des-
părțiri a fost mai mult depărtarea
tractului nostru de tractul Reghinului,
în care fiind centru, se țineau mai
adese adunările reuniunii. Depărtarea
acesta prea adeseori prețuind spese
mai mari, ne făcea participarea, la
adunări imposibilă, prin urmare nu
ne puteam bucura de folosese prac-
tice ale reuniunii.

După ce am căpătat concesiunea
amintită, în care și acum nu-mi dă
mâna a afla sau a sci cu hotărfe. În
Februarie 1894 fiind convocați prin
protopresbiteratul tractual, ne-am întrun-
it într-o ședință de constituire pro-
visorie, și ne-am compus statutele.
Acestea au fost așternute apoi pe
calea sa, la Prea veneratul Consistoriu,
unde au obținut aprobarea.

Reîntorcându-se statutele aprobate
la șeful tractului și al reuniunii noastre,
într-o zi am primit următorul:

Convocatoriu.

Nr. 235.895.

Cu acesta convocăm adunarea generală
a reuniunii învățătoresci din tractul gr. or.
al Bistriței pre Dumineca Tomi adevă în
9/21 Aprilie a. c. la 11 ore a. m. în școala
confesională din Borgo-Prund, și invităm
pre Domnii învățători ca membrii ordinari
după oficiu, a lua parte.

Obiectele:

Ședința 1 la 11 ore a. m.

a) Constituirea definitivă a reuniunii
după statute;

b) Alegerea unei comisii pentru in-
scrierea de membrii noi și încasarea tac-
selor;

c) Disertațiunea: „Tractarea cu prun-
cii nou veniți sau începători la prima pri-
mire ce li-se face lor în școală“ de George
Ghița.

Ședința II la 3 ore p. m.

d) Raportul și propunerile comitetului
reuniunii;

e) raportul comisiei alăsată la pnt. b.

f) Tema practică din comput tractarea
numărului 5“ de Ioan Janca, cu critică.

g) Tema practică din scriptologie „com-
punerea și descompunerea gicilor în cu-
vinte, silabe și sunete“ de Leo Ursace.

h) disertațiune despre stupărit“ de Ja-
cob Ónea.

Totodată cu acesta amesurat conclu-
lui comitetului reuniunii din 25 Februar
a. c. adus la pnt. III al protocolului ape-
lăm la simțul iubirii și interesul față de
causa învățământului și culturii poporului
român a. On. Dni preoți și inteligenți din
tract și îi invităm a se face membrii și a
lua parte la adunarea reuniunii.

On. Dni preoți sunt rugați a împăr-
tăși acest convocatoriu cu toți cei interesați
și a îl espeda cu grabă mai departe.

Din ședința comitetului reuniunii în-
vățătoresci ținută în Borgo-Prund la 25 Fe-
bruarie 1895.

Președintele:

Simion Monca,
protopop.

Notariu ad hoc:

Ioan Janca.

Urmând glasului acestui convo-
catoriu, la timpul hotărât ne-am pre-
sentat la locul destinat pentru ține-
rea adunării, tocmai 10 învățători
confesionali, din 17. Șapte fără a-și
înainta barem scusele în scris, au aflat
mai comod a șede a acasă și-și vadă
de alte lucruri. Între cei absenți vor
fi pöte și de cei vrednici de scuse,
dar fi vor, pöte, și de cei nepăsători
din comoditate. Rău semn! Se vede
că prin deasa și repetita neposibilitate
de-a participa la adunările reuniunii
districțului, cărui aparțineam mai na-
înțe, pöte, ne-am dedat la comoditate
în această direcțiune, ne-am dedat a
lăsa să treacă pe dinaintea noastră atari
convocări fără a le considera, ale da
atențiunea necesară, și a le urma. E
timpul ca să ne ferim de-a ne face
vinovați cu voia, de acest păcat. Înte-
resele particulare este bine și tre-
bua postpuse intereselor comune, cu
atât mai vörtoș datorinței de oficiu,
deci fraților la o parte cu comodita-
tea, cu nepăsarea! Joș cu somnulența
cu lenea, și haid la lucru! căci dato-
rința avem să ostënim lucrând partea
noastră în acest câmp al culturii, și
fiindcă acum nu avem de alergat pe-
ste hotarul nostru, ci mișcarea ni s'a
restrins numai între marginile lui, pö-
cat și rușine vom săvârși, și vom se-
cera, dacă și acum vom mai sta, vom
mai rămânea în amortală, nepăsători
și ne lucrători, și Țeși onöre ne vom
face, și ne vom arăta demni de nu-
mele și chiemarea noastră, dacă vom
fi activi, căci: „în foc se lămuröse
aurul“ și destoinicia și hărnicia prin
muncă se dovedesce, Țe productul mun-
cei — faptele — arată demnitatea.
Apoi scim și aceea ca dedarea face
pe măiestru.

Se credem, că frații colegi cari
(de astă dată) au fost absenți, au
fost și sunt și ei tot atât de însufe-
țiți pentru cauză, ca și cei ce s'au
presentat, dar anumite împrejurări
neprevăzute iau împedecat de a par-
ticipa, și se-i scusăm, deși scuse nu
și-au cerut nici unul prin vre o scri-
söre. Eu unul n'am auzit așa ceva
cetindu-se sau aducându-se la cunos-
cinta adunării

Dintre preoți încă n'am fost no-
rocoși a vedea între noi nici unul,
afară de domnul protopop și încă doi
cari conduc și oficiul de învățători;
dar fiind eu învățător, de absentarea
învățătorilor mă döre mai mult, că
domnii preoți nu pot cerca atari adu-
nări, e mai de scusat, una pentru că
fiind această adunare o adunare dă-
scălescă nu pöte fi de un mare înte-
res pentru domnia lor, căci domnia
lor în treburi sclare nu conduc de-

cât postul de directori... și apoi a
„afla vină“ învățătorului când vrei, e
lucru ușor, această se pöte îndeplini și
fără de a mai fi necesitat a te plic-
tisi öre de-arëndul stând, se pri-
vesci și ascuți, în o ședință, la des-
bateri despre treburi dăscălesci, unde
bieții învățători care de care se silesc
ași arăta mai mult, unii altora, gre-
șelele, nedostoinicia și nepriceperea
adeacă vina, care în cele din urmă,
toți o avem; a doua că pöte chiar în
ăceea și, cu deosebire dacă e și săr-
bătöre, domnia lor sunt necesitați a
savërși deosebite funcțiuni de-a che-
mării preoțesci în popor, și astfel
sunt împedecați de a participa. Noi
dascăli ne-am arăta chiar prea în-
drăsneți, prea necompletanți, dacă am
cărți asupra neparticipării domnilor
la adunările noastre. De aceea eu din
partemi „nu răpötesc“! Casul acesta
l-am spus aici numai ca să fiu, cât se
pöte, cronicar drept.

Mă reîntorc Țeși la firul isto-
risirei.

Maș avënd între noi pe domnii
Pavel Beșă catechet și învățător la
școala fundatiönală din Borgo-Prund și
Ilarion Bosga învățătoriu la aceea școală
ne-am urmat lucrarea sub presiul
ordinariu, care după statute este tot-
deuna protopresbiterul tractual, dar
ne-am vödut necesitați a reduce pro-
gramul, și în loc de două, am ținut
numai o ședință în care am isprăvit
aceste lucruri:

1. După deschiderea ședinței prin
vorbirea presiöială s'a făcut „consti-
tuirea definitivă după statut“, alegând
ca vice președinte pe dl Pavel Beșă,
notari pe Ioan Janca și Ioan Șut, cas-
sariu Simion Pahone, membrii în co-
mitet pe: George Ghița Ioan Buzdug
Ilarion Bosga și Leo Ursace, bibliote-
cariu pe Ioan Janca.

2. După constituire s'au făcut
propuneri diferite.

3. Și-a cetit George Ghița ope-
ratul seu, s'au făcut observările asupra
acestui.

Despre meritul, sau mai bine, des-
pre reușita s'au nereușita acestui ope-
rat nu se ține de competența mea se
vorbesce, deci aceea o tac.

Altceva nu s'a putut lucra căci
prelegerile practice, deși au fost pre-
senți domnii învățători cari au fost
îneărcinați ale ținea, totuși nu s'au
ținut din motivul că n'au fost princi-
chiemați, cu cari ar fi trebuit se trac-
teze acele prelegeri.

Dl Iacob Ónea încă și-au trimis
operatul seu, cu care a fost însărci-
nat să-l pregătöscă, dar domnia sa nu
s'a prezentat, din care cauză nu știu,
căci cerere de scusă, în scris, n'a în-
aintat. Așa preste aceea lucrare s'au
trecut, și ședința s'a închis. Ne-am
despărțit fără multă paradă și fiecare
și-a căutat de cale.

„Tot începutul e greu“. M'as förtö
bucura dacă la procisia adunare voiu
fi norocos a vedea și auzi mai multe,
ca se am mai multe și mai bune de
spus, de voiu trăi, ca se ne putem și
noi mândri cu afirmarea: ne pricepem,
ne stimăm, ne-am silit și ne-am îm-
plinit datorința față de oficiul chie-
mării nostre de învățători.

Un participant.

Bibliografie.

A apărut: Nr. 11 al revistei be-
letristice literare pentru familie „Rân-
dunica“, cu următorul sumariu:

„Din munți“, de Maria-Mareta Mol-
dovan. — „Icöne palide“, de Elena
din Ardél. — „Judele Zăbun“, de I.
E. Prodan. — „Dramă populară“, de
Ilie Demtrescu. — „Păcală și cei
trei negustori“, de Gr. Sima al lui
Ion. — „La excursiune“, de A. Ciato. —
„Rămurele“. — „Schife și portrete“, de
Ilarie Chendi. — Feliurite. * * *

„Rândunica“ apare în Sibiu, de
trei ori pe lună și e redactată de dl
Silvestru Moldovan. Conținutul ei e

variat, amuzant și instructiv. Prețul abonamentului e pe an 6 fl. pe 1/2 an 3 fl., pe 1/4 an 1 fl. 70 cr.

A apărut Nr. 8 din anul al II-lea al revistei ilustrate pentru familie „*Vatra*”, având următorul sumariu:

„Mitocanul” (urmare) de Ioan Slavici. — „Păuna” (urmare), de I. Gornă. „Fericirea perdută”, de Olive Schreiner Tr. de C. Ramură. — „O floare ce ați se deschide” (dia Scheley), versuri albe de J. Bonif-Hetrat. — „Mica artistă”, de St. Basarabean. — „Din noptea sântului Ion”, de Nicolae Gogol. — „Leneșul împărătesc”, de M. V. Demetrescu. — „Telegrame diplomatice”, de Em. Florescu. — „Un vis ciudat”, de Mark Twain Tr. de G. Vasiliu. — „Nocturnă”, (poesie) de C. Berariu. — „Botezul”, (de Guy de Maupassant) de S. C. — „Fel de fel”. * * *

Ilustrațiuni:

O fată bulgărească. — Capriore. — In flagrant delict. — Toleta pentru primul bal. — Somnul. — Lecțiune de amor. — Tip de romană.

Nr. 325.

[59] 1—3

EDICT.

Ioan Dinu, gr. or. din Cristian carele de 14 ani a părăsit pe soția sa Paraschiva B. Mihaiu, tot din Cristian, fără a se sci de mai trăiesce, prin această se citează, ca în termen de 3 luni dela prima publicare a acestui edict în „Telegraful Roman” să se prezenteze la acest oficiu, căci la din contră procesul divorțial intentat de soția sa, se va pertracta și decide și în absența lui.

Zernesci, 4 Aprile 1895.

Oficiul prot. gr. or. al Branului
Traian Mețian,
protopresb.

Nr. 280 prot.

[56] 2—3

EDICT.

George Iordache din Brașov care de 3 ani și 7 luni a părăsit cu ne credință pe soția lui Elisaveta G. Frunză fără a se sci unde petrece, pe baza rezoluțiunii Venerabilului consistor archidiececan din 1 Martiu a. c. Nr. 1727 B. se citează a se infățișa la forul matrimonial gr. or. al Brașovului în termen de 6 luni de zile dela prima publicare, căci altcum procesul divorțial intentat de soția lui, se va pertracta și decide și în absența lui.

Brașov 23 Martiu, 1895.

Forul matrimonial de I instanță al
Brașovului.

Ioan Petric,
protopresbiter.

Suferințe de piept,

Tusa cum și toate bolile, catare de ale canalului de respirație, gât, plămâni, greutate de respirație, astma, flegmă, tuse măgărească, răgușelă, gâdilitură la gât, început de tuberculoasă, se pot depărta mai bine și mai ușor cu întrebuințarea renumitului și după prescripția medicală preparat și recomandat **Ceaiul Sf. George**, pachetul à 50 cr. și **Praful Sf. George**, care aparține ceaiului, cutia à 20 cr. împreună cu prescrierea întrebuințării. *Succesul se simte după câte-va zile.* Mai puțin de 2 pachete nu se trimi [230] 12—12

La trimitere cu posta 20 cr. mai mult, pentru pachetare și espedat. Toate comanda sunt a se adresa direct la

St. Georgs-Apotheke,

Wien, V/2 Wimmergasse Nr. 33.

Se se trimiță prețul înainte
cu mandat postal.

AVIS.

In librăria tipografiei archidiececane se află de vîndare următoarele cărți: [169] 14

I. Cărți bisericesci.

Biblia ilustrată testamentul vechiu și nou, nelegată fl. 10, legat. fl. 15.—
Chiriadonion (Cazan), nelegat fl. 10, legat. fl. 12.—
Evangelie, neleg. fl. 8 leg. fl. 18.—
Otoich mare, neleg. fl. 17, leg. fl. 20.—
Otoich mic, neleg. fl. 60 cr. leg. fl. 75.—
Orologion (Ciaslov) neleg. cr. 60, legat. fl. 75.—
Proscomidia altariului. fl. 8, leg. fl. 10.—
Penticostariu neleg. fl. 8, leg. fl. 10.—
Rânduiala la sfințirea bisericilor fl. 250.—
Triodion cu Strajnic neleg. fl. 20, legat. fl. 25.—

II. Cărți scolare.

Abedar, de Zacharia Boiu nel. cr. 20 leg. fl. 24.—
Abedar, de Ioan Popescu nel. cr. 20 legat. fl. 25.—
Abedar, de Silvestru Moldovan nelegat cr. 20 leg. fl. 25.—
Abcedar magiar-român, de N. Putnoky leg. fl. 20.—
Aritmetica, de P. Dima. fl. 32.—
Abcedar, de Dogariu & Dariu I. = 30 cr., II. = 20 cr., III. = 35 cr., IV. = 45.—
Aritmetica după Lurz. fl. 20.—
Aritmetica de Vlaicu I = 20 cr. II. = 25 cr. III. = 35.—
Carte de cetire de Z. Boiu p. I. ediție nouă, nel. cr. 30 leg. fl. 40.—
Carte de cetire de Z. Boiu p. II. nel. cr. 25 leg. fl. 30.—
Carte de cetire de Ioan Popescu legată. fl. 70.—
Catechism de M. Toma. fl. 30.—
Catechism bogat. fl. 50.—
Cărtică de rugăciuni pentru copii leg. frumos ed. nouă. fl. 15.—
Comput de Ioan Popescu. fl. 120.—
Compendiu de Pedagogie de I. Popescu ed. nouă. fl. 2.—
Compendiu de drept canonic ediție nouă. fl. 3.—
Conducător la Abedar de I. Popescu. fl. 10.—
Culegere de cânteceneționale. fl. 25.—
Carte de cetire magiară de Crișan și Putnoky partea I. = 70 fl. II. = 1.—
Carte de cântări bisericesci pentru copii. fl. 12.—
Curs de limba magiară de Molnár I. II. III. a. fl. 20.—
Constituția patriei de Ioan Popoviciu leg. fl. 20.—
Chemia elementară de Vlaicu. fl. 80.—
Chemia anorganică de Filipescu. fl. 80.—
Drepturile și datoritățile civile. fl. 20.—
Elemento de Geografia de Zacharia Boiu. fl. 30.—
Elemente de Istoria patriotică de Z. Boiu. fl. 30.—
Elemente de Istoria nat. și Fizica de Z. Boiu. fl. 30.—
Elemente de Fizică de I. Dariu. fl. 30.—
Fizica de Făgărășan. fl. 40.—
Gramatica română de Mihailan cl. II. = 10 cr. III. = 16 IV. = 24.—
Geografia pentru scôl. populare de I. Dariu leg. fl. 35.—
Geografia pentru scôl. populare de Moldovan & Făgărășan. fl. 30.—

Geografia pentru scôlele medii de Moldovan & Făgărășan I. fl. 120.—
Geografia pentru scôl. medii de Moldovan & Făgărășan II. fl. 50.—
Geografia pentru scôlele medii de Făgărășan & Bârsan II. fl. 1.—
Gramatica română de I. Dariu. fl. 25.—
Gramatica limbii magiare de Crișan & Putnoky. fl. 1.—
Istoria biblică pentru scôl. populare fl. 30.—
Istoria biblică pentru scôlele medii fl. 55.—
Istoria bis. rom. de Șaguna I. II. fl. 3.—
Isagogia de Dr. Ilarion Pușcariu. fl. 150.—
Istoria bisericescă ptru scôl. pop. fl. 35.—
Istoria bisericescă pentru scôlele medii I. II. fl. 1.—
Istoria Ungariei de Dr. N. Pop. fl. 25.—
Istoria Ungariei de S. Moldovan. fl. 26.—
Istoria Ungariei pentru scôlele secundare de V. Goldiș. fl. 80.—
Istoria universală pentru scôlele secundare de V. Goldiș. fl. 1.—
Istoria naturală de Dr. D. P. Barcian I. = 50 fl. II. = 60.—
Istoria literaturii române de Lazarițiu. fl. 1.—
Legendar român de V. Petri. fl. 50.—
Legendar magiar român de N. Putnoky. fl. 30.—
Limba maternă de Dr. Ilarion Pușcariu, ed. nouă. fl. 40.—
Mărturisirea ortodoxă. fl. 120.—
Pastorală veche. fl. 1.—
Pastorală nouă. fl. 150.—
Pomăritul de D. Comșa. fl. 1.—
Principii din Pedagogie de dr. Il. Pușcariu. fl. 1.—
Psihologia empirică de I. Popescu. fl. 2.—
Teologia dogmatică. fl. 1.—
Teologia morală. fl. 150.—
Toldy, Narațiune poetică de Crișan & Putnoky. fl. 70.—

III. Cărți literare.

Biografia fericitului Șaguna de N. Popea. fl. 250.—
Istoria biser. politico-naționale. fl. 1.—
Enchiridion sau carte manulă de canone. fl. 4.—
Invățătorul și poporul de Marienescu. fl. 50.—
Polemia contra Heliad. fl. 50.—
Calendariu pe anul 1895. fl. 30.—
Scrisori apologetice. fl. 50.—
Sunete și resunete de Z. Boiu. fl. 50.—
Scieria sf. Ioan gură de aur. fl. 50.—
Vocabular român germân. fl. 70.—
Anghira creștină (cuvântări) funebreale de T. V. Gheaja. fl. 150.—
Aneecdote și glume de T. V. Gheaja. fl. 65.—
Antologie română de I. Manliu. fl. 175.—
Cel mai mare bine din lume de Făgărășan. fl. 20.—
Cine ce face lui își face, comedie întrun act pentru tinerimea scolară. fl. 10.—
Codicele de Mateiu Voilean. fl. 80.—
Colinde de A. Marienescu. fl. 110.—
Compas românesc de P. Petrescu. fl. 50.—
Cuvântări funebreale de Z. Boiu. fl. 150.—
Crestomația română de I. Manliu. fl. 175.—
Date istorice de I. C. Pușcariu. fl. 2.—
Descănțec populare de Marian. fl. 2.—
Documente pentru limbă și istorie de Dr. Il. Pușcariu. fl. 250.—

Doine și strigături de St. Muntean fl. 12.—
Foi comemorative la serbarea 12/24 Maiu 1892 a lui G. Bariț. fl. 80.—
In memoria lui G. Bariț peșii de G. Joandrea. fl. 20.—
Intrebări de educațiune și instrucțiune studii pedagogice de Dr. P. Span. fl. 1.—
La Alma povesti de Constanța de Dunca Schiau. fl. 50.—
Lecsiionul comunelor bisericesci din archidiececă de Dr. Remus Roșca. fl. 1.—
Noul atac asupra scôlelor noastre. Manual de drept cambial de I. Socaciu. fl. 2.—
Pace vouă de H. Drumond tradusă de D. Făgărășan. fl. 20.—
Primatul papal și infalibilitatea papei de I. Broju. fl. 25.—
Poesii de Andrei Murășan. fl. 150.—
Poetica română de I. Manliu. fl. 175.—
Povesci ardelenesci din gura poporului de I. P. Reteganul I—V. fl. 125.—
Povestiri alese și întocmite de P. Petrescu. fl. 75.—
Retorica și stilistica de I. Manliu fl. 2.—
S'a dus în țară novelă originală de Il. Chendi. fl. 15.—
Studiu diu economia națională de P. Petrescu. fl. 40.—
Satul cu comorile novelă de P. Petrescu. fl. 45.—
Stupăritul de C. Dimian. fl. 80.—
Vechia metropolie de N. Popea. fl. 150.—
Protocollele sinodale dela 1864—1893 toate laolaltă. fl. 19.—
Protocollele congresuale dela 1868—1891 toate laolaltă. fl. 760.—
Statut organic. fl. 25.—
Regulament pentru parochii. fl. 10.—
Regulament pentru organizarea, provisorie a învățământului. fl. 10.—
Regulament pentru procedura matrimonială. fl. 20.—
Regulament pentru seminarul pedagogico-teologic Andreian. fl. 10.—
Regulament pentru afaceri interne congresuale. fl. 20.—

IV. Tipărituri.

Budget còla. fl. 03.—
Catalog de clasă còla. fl. 02.—
Catalog de clasă broș. din 10 còle fl. 30.—
Catalog de clasă broș. din 15 còle fl. 45.—
Catalog de clasă broș. din 20 còle fl. 55.—
Carte de evidență còla. fl. 03.—
Carte de evidență leg. din 30 còle fl. 180.—
Carte de evidență leg. din 40 còle fl. 210.—
Chronica scolară leg. fl. 150.—
Consemnarea pruncilor obligați a cerceta scôla còla. fl. 02.—
Conspete protopopesci, pentru noucun. fl. 05.—
Conspet despre comunele matre și filie còla. fl. 03.—
Conspet despre vizitarea scôlelor còla. fl. 03.—
Conspete de catechisația còla. fl. 03.—
Conspete scolare inv. (date statistice) còla. fl. 06.—
Conspete prot. I. II. III. còla. fl. 06.—
Conspete de absență săptămânale și lunare còla. fl. 02.—

Contul capitalelor active còla. fl. 03.—
Estrase din protocolul botezaților, cununăților și morților esempl. fl. 01.—
Matricula scolară còla cr. 2 legată din 50 còle. fl. 150.—
Inventare pentru averea bisericilor fl. 10.—
Jurnal de casă còla. fl. 03.—
Jurnal de casă leg. 25 coli. fl. 165.—
Jurnal de casă leg. 30 coli. fl. 180.—
Obligațiuni punei biserice esempl. fl. 01.—
Protocolul buneii inoivri còla. fl. 06.—
Protocolul buneii inoivri leg. din 50 còle. fl. 4.—
Protocolul parochial còla. fl. 06.—
Protocolul parochial leg. din 50 còle fl. 450.—
Protocolul botezaților còla. fl. 06.—
Protocolul botezaților I. din 50 c. fl. 450.—
Protocolul cununăților còla. fl. 06.—
Protocolul cununăților I. din 50 c. fl. 450.—
Protocolul morților còla. fl. 06.—
Protocolul morților leg. din 50 c. fl. 450.—
Protocol de esibite còla. fl. 03.—
Protocol de esibite I. d n 30 còle fl. 180.—
Protocol de esibite I. din 50 còle fl. 250.—
Prot. de clasificățiune còla. fl. 02.—
Prot. de clasificățiune I. din 50 c. fl. 150.—
Specificațiuni pentru noua cunună còla. fl. 05.—
Testimonii scolare esempl. fl. 02.—
Testimonii de religie. fl. 02.—

V. Icone.

Icôna înmormântării domnului pe pânză. fl. 250.—
Icôna înmormântării domnului pe hârtie. fl. 50.—
Icôna celor trei Ierarhi pe hârtie. fl. 30.—
Icôna Evangeliștilor pe hârtie. fl. 50.—
Portret Șaguna. fl. 1.—
Portret Gozdu. fl. 1.—

VI. Requisite de scris.

Libele de scris à 1 cr. 100. fl. 70.—
Libele de comput à 1 cr. 100. fl. 70.—
Libele de dictando à 1 cr. 100. fl. 70.—
Caete de dictando din 6 foi 4 cr. dip 8 foi 6 cr. din 12 foi cu 8 cr. din 16 foi cu 12 cr. din 20 de foi cu. fl. 15.—
Glasuri (tocuri de pene) și de ceruse rotunde și cuadrate à 4, 5, 6, 8, 12, 20, 30, 40 cr. și. fl. 45.—
Tocuri (còde) de pene condeiu dela 40 cr. suta până la 50 cr. bucata.
Hârtie fină de scris de cancelarie și concept à 6, 7, 8, și 10 fl. miia de còle.
Ceruse à 1, 2, 3, 4, 5, 6 și 7 bucata și suta à 80 cr. 1 fl. 120. 180 2 și 7 fl.
Pene de scris dela 50 cr. până 1 fl. 20 cutie constatătoare din 144 bucăți.
Tablîțe de pîtră bucata 7, 10, 12 14 și 15 cu bucata
Tot felul de hârtie de epistole cu prețuri foarte moderate.
Notese dela 4 cr. până la 1 fl. bucata.
Trăisti de scôlă pentru copii, chipuri pentru copii, Cercete, Văpsele și pensele, Hârtie sugativă.
Calemar, Liniale, hârtie pentru steluagiu, Albume, Blocuri, Tinte de desam; totfelul de negrăla, toate acestea cu prețuri foarte moderate.